

PARAPIJA

NR. 503
XVII EILINIS
SEKMADIENIS
2020 07 26

Pakuonio, Piliuonos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Ūkanotosiose vandenyno gelmėse gyveno kartą geldelė. Dažnai jos apylinkėse būdavo apsiniaukę, miglota, nes šalia stūksojo didžiulis povandeninis miškas, kuris užstodavo saulę. Geldelė buvo prie to pratusi – juk nieko niekad nematė ir nepatyrė kitaip. Tačiau kartą saulė prasiskverbė pro ūkanas. Geldelei suvirpėjo širdis... Ji pasijuto nutvieksa iki tol nepažintos šviesos, jos palytėta, paglostyta, sušildyta. Ji pasijuto mylima ir kažkam brangi. Geldelė norėjo atsiliepti į saulės šypseną, palytėjimą, bet nemokėjo, nes nežinojo kaip. Saulė dingo, o geldelė liko su ilgesiu širdy...

Kitą dieną saulė nušvito vėl... Ir dar kitą... Vieną dieną geldelė jai nedrąsiai nusišypsojo ir pajuto, kaip saulės šypsnys – spindulys – persmelkė ją ir paliko kažką giliai giliai jos širdy. Tarsi įrėžė, tarsi užantspaudavo. Netrukus vėl užėjo ūkanos. Šįkart jos buvo ilgesnės nei įprastai ir geldelė niekaip negalėjo sulaukti, kada gi jos baigsis. Ir ar iš viso baigsis?

Tačiau kartą miglos ėmė sklaidytis – tingiai, nenoriai – ir tai kėlė dar didesnį geldelės nerimą bei nekantrumą. Ji ilgėjosi saulės šypsenos...

Saulė pasirodė. Šypsniu palietė geldelę... Geldelė suspurdo iš džiaugsmo, – ji taip norėjo atsiliepti į saulės pasveikinimą! Nusišypsojo iš visos savo esybės, taip smarkiai, kad šypseną tarsi perskrodė ją kiaurai. Ir sužibo perlas, – štai ką geldelė brandino ir brangino kaip saulės spindulio prisiminimą. Ilgesingai ilgėdamasi nuostabios saulės šypsenos, ji išaugino savy perlą...

Perlas džiugino kiekvieną širdį, kuri šalia jo išsiskleisdavo kaip rožė – iš pradžių sušildė jį radusio neturtingo, bet linksmo berniuko sielą, kuris suprato, kad perlo esmė – mylėti ir šildyti kitų širdis, vėliau – pirklio, kuris džiaugėsi juo kaip grožio ir Dangaus karalystės liudijimu.

**“Šlovė Tau, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie,
kad karalystės paslaptis apreiškei mažutėliams.”**

(plg. Mt 11, 25)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

1 Kar 3, 5. 7–12; Ps 118, 57,72. 76–77. 127–130; Rom 8, 28–30

Psalms atliepas

Viešpatie, Tavo įstatymą aš karštai myliu!

Evangelija pagal Matą (13, 44–52)

Jėzus kalbėjo minioms: „Su dangaus karalyste yra kaip su dirvoje paslėptu lobiu. Atradęs jį, žmogus niekam nesako; iš to džiaugsmo eina, parduoda visa, ką turi, ir perka si tą dirvą.

Su dangaus karalyste yra kaip su pirkliu, ieškančiu gražių perlų. Atradęs vieną brangų perlą, jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka jį”.

„Ir vėl su dangaus karalyste yra kaip su ežeran metamu tinklu, užgriebiančiu įvairiausių žuvų. Kai jis pilnas, jį išvelka į krantą, susėda ir surenka gerąsias į indus, o netikusias išmeta. Taip bus ir pasaulio pabaigoje: išeis angelai, išrankios bloguosius iš gerųjų ir įmes juos į žiuruojančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

Ar supratote visa tai?“ Jie jam sako: „Taip“. Tuomet jis tarė: „Todėl kiekvienas Rašto aiškintojas, tapęs dangaus karalystės mokiniu, panašus į šeimininką, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų daiktų”.

Evangelijos komentaras:

Dangaus karalystė... Išties, kas toji Dangaus karalystė yra man? Gal tai santykiai su kitais Jėzaus draugijoje? Nuolatinis žiūrėjimas Jo link, buvimas drauge su Juo? Dievo grožis paprastoje kasdienybėje?

Palyginimai apie Dangaus karalystę labai vaizdingi. Galiu nesunkiai pamatyti vaizduotėje žuvelės, traukiamas iš ežero ir rūšiuojamas: ši gera, ši – niekam tikusi... Žmogų, radusį lobį ir niekam apie tai neprasitarusį... Pirklių, ieškančių gražių perlų. Pastarasis iš pirmo žvilgsnio galbūt net pasirodys kiek pamišęs, tačiau juk ne vienam teko matyti aistringų kolekcionierių, kurie kartais ryžtasi labai neįtikėtiniems poelgiams, siekdami gauti trokštamą daiktą – tikrai gali pasiryžti parduoti visa ir džiaugtis, turėdami tą vieną. Kita vertus, atimk iš žmogaus jo didžiąją svajonę – ir kas iš jo liks? Neišsipildžiusių troškimų ir nusivylimų krūva. Griuvėsiai, vietoj kurių būtų stovėję gražiausi rūmai.

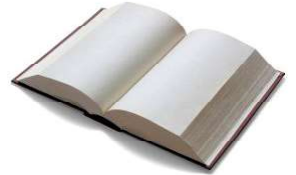
Palyginimas apie žuvis paskatino pamąstyti, kokia gi aš žuvis būčiau? Atrodau sau gera ir graži, bet – ar mane atrinks kaip gerą, ar kaip netikusią išmes?

Galiu kasdien pasitikrinti Dievo žvilgsniu – ar neatrodau Jam netikęs. Gal per daug žiūriu į save, o gal į kitas žuvis per daug plėšriai dairausi? „Išeis angelai ir rankios“, o mes kaip žuvis lauksim savo dalies. Jau vien tai, kad būčiau pripažintas geru, gaučiau kokybės ženklą, – yra neapsakomai daug. Taip įvertintam galima ir ramiai gyventi, ir kaip sakoma, ramiai numirti. Tokių, kaip tikime, laukia dar didesnis atlygis – dovana, džiaugsmas būti pačio Dievo artumoje.

Reikia nemažai klusnumo ir objektyvaus žvilgsnio į save, kad suprasčiau, kokia žuvis esu ir, kokia noriu būti...

Tačiau labiau mane traukia pirklio istorija. Pirkliui svarbiau įgyvendinti svajonę – turėti tą vieną perlą. Juk iš patirties žinome, kad jei neturi to, kas svarbiausia, brangiausia, kažko esminio – nesi išties laimingas. Pirklys nesijaustų laimingas nepasinaudojęs galimybe ir neįsigijęs perlo – galbūt paskui ilgai graužtųsi. Jo visos viltys, troškimai sudėti į perlą. Tačiau kas, jei jis pames tą perlą? Tą perlą jis turėtų nešiotis širdyje. Nėra jėgos, kuri apsaugotų žemiškus dalykus, gėrybes nuo vagių, piktų žmonių, net nuo savo žioplumo, todėl kitoje Evangelijos vietoje randame: laimingas tas, kuris krauna lobius danguje. O kur jo lobis, ten ir jo širdis. Tai geras būdas kurti Dangaus karalystę.

Noriu būti perlu, kuris puoš, o ne šiukšlins Dangaus karalystę. Noriu būti perlu, kuris liudys ir atspindės Dangaus karalystės grožį – noriu būti jos atspindys, kad žmonės, žiūrėdami į mane, norėtų pažinti Dangaus karalystę.

Šv. Onos ir šv. Joakimo draugija

Ona buvo senyva pamaldi Judo giminės izraelietė. Gamta jai nesuteikė to, kas to meto Izraelio mąstysenoje buvo laikoma aiškiausi ir neabejotinai Dievo palaimos bei meilės ženklai – vaiko. Dėl jos nevaisingumo iš jos vyro Joakimo netgi nebuvo priimta auka, kurią jis labai pamaldžiai nunešė į Jeruzalės šventyklą.

Skausmas dėl šio aukos atmetimo sukrėtė senąjį Joakimą. Jis paliko namus ir kaimą ir su savo banda vienas pasitraukė į kalnus niekieno nevaržomas apverkti šios savo nelaimės. Tačiau ir likusiai vienai Onai likimas skyrė liūdną, ašarų ir neišklausytų maldų pilną ateitį.

Vieną dieną angelas pasirodė iš pradžių Joakimui dykumoje, o paskui ir Onai ir paskelbė jiems, kad tai, kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui, ir kad nuo senatvės išdžiūvusios Onos išsichos duos gyvybę švelniausiai ir švenčiausiai būtybei – Marijai – Jėzaus, Mesijo, motinai.

Tokios vilties paguostas Joakimas sušaukė bandą ir lyg jaunas sužadėtinis skubiai bei nerimastingai parginė ją namo pas savo Oną.

Abiejų senyvų sutuoktinių susitikimą poetiškai jautriai pavaizdavo Džiotas ant Skrovenjo koplyčios sienų Padujoje. Švelnia, nuo metų naštos sulysusia ranka senoji Ona glosto baltą savo vyro, kuris, rodos, net paširpsta nuo meilės mylimos moters prisilietimo, barzdą. Pjeras Bargelinis (Piero Bargellini) rašė: „Visoje toje scenoje juntamas ramus pasitikėjimas, meilės pilnas sutarimas, tykus supratimas. Saikingiems ir kartu išraiškingiems gestams bei figūroms senatvė teikia pagarbos, o jausmas leidžia jiems tiesiog pulsuoti beveik pavasariškame, tyros ir taurios, švelnios ir didingos idilės pripildytame ore.“

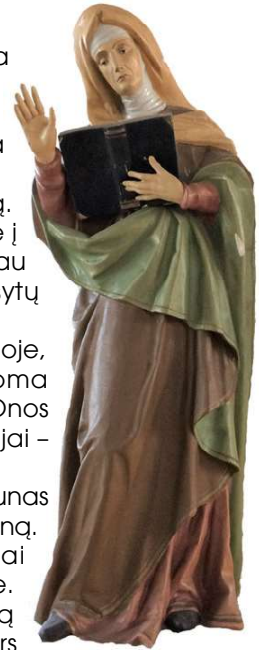
Ona ir Joakimas Viešpačiui buvo pažadėję, kad, jeigu jų sąjungą palaimins vaiko gimimas, jie jį paaukos Viešpaties šventykloje. Tad trejų metų sulaukusią mažąją Mariją jie nuvedė į šventyklą ir paliko ten, kad išsipildytų pažadas.

Apie šį subtilų ir nepaprastą pačių Jėzaus motiną liečiantį įvykį evangelijose nepasakota nieko. Apie jį pasakoja viena apokrifinė, Bažnyčios nelaikoma Dvasios įkvėpta, evangelija – Jokūbo proevangelija. Joje Švč. Mergelės Marijos tėvų istorija papasakota pamėgdžiojant analogišką įvykį, kuris nutiko pranašo Samuelio motinai Onai.

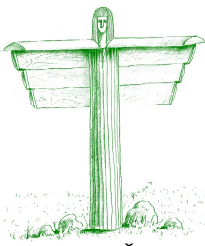
Tad ar viskas ten išgalvota? To neįmanoma nei patvirtinti, nei paneigti. Tarp visų tų vaizduotės sukurtų elementų, žinoma, visgi turi būti kažkiek iš senų žodinių pasakojimų paimtos istorinės tiesos. Aišku tai, kad šventųjų Marijos tėvų kultas yra labai senas, ypač graikų kultūroje, ir istoriškai yra paliudytas VI amžiuje. O Vakaruose pirmieji pamaldumo Onai požymiai atsirado X amžiuje. Jos vardo šventė pradėta švęsti 1584 metais.

Painėsnė ir nelabai aiški yra pamaldumo šv. Joakimui istorija: jis iki pat 1584 metų, kai ir jam atsirado vietos liturginiame kalendoriuje, buvo likęs šešėlyje. Jėzaus seneliai iki 1913 metų, kai buvo nuspręsta minėti juos kartu liepos 26 d., buvo gerbiami per atskiras šventes.

Šv. Ona ir šv. Joakimas, nežiūrint mums perduotos istorinės tiesos apie jų žemiškąjį gyvenimą, tapo senosios, vaisingumui atviros žmonijos, senojo kamieno, į kurį Dievas įskiepijo tikėjimo ir vilties ūglius, simboliu, krikščioniškojo šventumo žiedais.

Piero Lazzarin

Parapijos skelbimai

Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Šiandien švenčiame Viršužiglio bažnyčios titulinę Šv. Onos šventę. Šiais metais Viršužiglio bažnyčiai sukanka ir 25 metai po jos pastatymo. Tad sveikinkime viršužiglicius jų šventinėje dienoje!!!

Šv. Joakimas ir Ona buvo Švč. Mergelės Marijos tėvai. Apie šventuosius Joakimą ir Oną daugiausia žinių randame tik apokrifiniuose raštuose. Lietuvoje šv. Onos kultas gana plačiai išplito XV-XIX a. Šv. Onos vardo parapijose, kur gyvavo šv. Onos draugijos, būdavo šventės proga organizuojamas ir turgus.

25 metai

DĖKOJAME TALKININKAMS

Viršužiglio bažnyčios
žmonės džiaugiasi
tvarka bažnyčioje, ir
dėkoja VISIEMS
pasidarbavusiems
talkininkams.
Ačiū Jums!

Pakuonio "Caritas" pagelbės

- drabužiais, batais (pvz.: kūdikiams, vaikams, įvairaus amžiaus žmonėms, vyrams ir moterims); daiktais (pvz.: buitiniai, neįgaliesiems vežimėliai, vaikštynės ir pan.).
- priimame visus tinkamus naudoti daiktus, drabužius, batus, visa, kas gali būti naudinga, reikalinga kitiems žmonėms.

Atvykite adresu: Aušros g. 3 (Pakuonio parapijos namuose, antrame aukšte) antradieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 13 val.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NOR bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.